

dyrere og dyrere. Det er derfor vistnok rigtigt i hvert Fald at blive staaende ved det her foreslaaede Beløb, der formentlig er naaet ved en Art Overenskomst under den Forhandling, der er ført.

§ 14 indeholder Forbud mod Ekspedition af udenlandske Recepter. Dette er ogsaa et Spørgsmaal, som har været Genstand for Omtale tidligere. Det, der her foreslaas, er vistnok altsammen rigtigt nok, jeg skal ikke foreslaa nogen Forandring. Men naar jeg omtaler det, er det, fordi der tidligere har været Spørgsmaal om, at der gensidig skulde kunne ekspederes Recepter mellem de skandinaviske Lande. Det vilde være en smuk Tanke at gennemføre. Det er muligt, at den ikke kan gennemføres, men saa er det jo ikke noget stort Spørgsmaal, som man bør opholde sig i større Udstrækning ved.

I § 16 er der Tale om Taksten for Apotekerverer. Det er en Bestemmelse, som jeg, naar jeg tænker paa de Forhandlinger, der tidligere har været ført om dette Spørgsmaal, ubetinget betragter som et Fremskridt, fordi den afskærer al illoyal Konkurrence udøvet af den ene overfor den anden, som vi dog har kendt noget til undertiden. Men naar jeg nævner dette, kan jeg ikke undlade at tilføje, at medens man ellers ikke vil skaffe Befolkningen Fordele derigennem, at der drives illoyal Konkurrence, kan dog Stat og Kommune have nogen Fordel af de Bestemmelser, som § 16 indeholder, idet der overfor Stat og Kommune kan ydes Rabat. Det er muligvis rigtigt, men med min personlige Opfattelse vilde det stemme bedst, om offentlige Autoriteter betalte ligesom almindelige Mennesker for Medicin. Med Hensyn til Arkanen er jeg ganske enig med det ærede Medlem fra Sakskebøing (Rørdam). Hvis vi kunde blive fri for de Reklamer herfor, der nu, saaledes som nævnt af det ærede Medlem, findes i Bladene, vilde det aabenbart være et Fremskridt og utvivlsomt spare Befolkningen for mange Udgifter.

I § 26 tales der om det Tilfælde, at en Apoteker afgaar ved Døden. Det er vel rigtigt nok, at man er kommet ind paa det Princip ikke at lade Kvinder, der ikke er fagligt uddannede, fortsætte Driften af et Apotek. Men man ikke Bestemmelsen om, at de ikke kan fortsætte ud over to Aar, er noget streng? Ganske vist hedder det, at Driften ikke kan fortsættes ud over denne Tid uden Justitsministeriets Tilsladelse. Jeg vil her lejlighedsvis bemærke, at dette Lovforslag lægger en i høj Grad

udvidet Myndighed i Justitsministerens Haand. Jeg udtaler mig ikke derimod, men overfor et Forhold som dette kunde der maaske være nogen Fare for Vilkaarlighed. Lad mig nævne det Eksempel, at en Enke efter en Apoteker har en Søn, som er under 23 Aar, og som er uddannet til at overtage Forretningen efter sin Fader. Der kunde da let ved denne Bestemmelse blive skabt en Hindring for en saadan Fortsættelse af en Bedrift, der har spillet og ogsaa i Fremtiden kan spille en stor Rolle for den paagældende Familie. Jeg vil derfor bede om, at der tages saa lempeligt som muligt paa dette Forhold.

Til § 34 skal jeg gøre en enkelt Bemærkning med Hensyn til Indbetalingen til Forsørgelseskassen ud fra den Betragtning, at Kvinder ogsaa kan faa Privilegium til at drive Apotek. Naar man nu tænker sig, at en enligt stillet Kvinde, der er i Nærheden af 50 Aar, faar et Apotek, kan hun faa Paalæg om at betale til Forsørgelse af Børn, som hun er ude af Stand til at faa, og det synes jeg ikke er rimeligt. Hun kan ikke have Børn, naar hun ikke har Familie, thi det kræves jo, at hun skal have ført en ulastelig Vandel.

I § 38 er der Tale om Bøder. Her tror jeg, der maa foretages nogle Ændringer, thi saa vidt jeg kan se, er Forholdet det, at der er Apotekere, der skal indbetale omtrent 10,000 Kr. til Apotekerfonden, og da de kan idømmes Bøder paa indtil det tidobbelte af Afgiftens aarlige Beløb, kan en Bøde jo vokse til en meget betydelig Størrelse. Jeg henstiller, at dette tages under Overvejelse. Endvidere bestemmes det, at et reelt Privilegium kan ganske fortabes, naar der begaas en mindre Forseelse. Ogsaa dette forekommer mig at være for strengt. Det turde maaske ogsaa være et Spørgsmaal, om saadanne Privilegier kan fortabes uden Dom; det er dog store Værdier, det drejer sig om. Jeg henstiller, at ogsaa dette bliver overvejet.

I øvrigt er det ogsaa mig en Tilfredsstillelse, ligesom den ærede sidste Taler (Rørdam), at man ved denne Lejlighed er gaaet udenom alle principielle Spørgsmaal, der har været oppe i Tidens Løb, naar Talen har været om Apoteker, og hvad dermed staar i Forbindelse. Man er gaaet udenom Spørgsmaalet om en Arkanalov, om en Giftlov, kort sagt om Ting, som kunde hindre Lovforslagets Gennemførelse. Jeg tror, det er paatrængende at faa Lovforslaget gennemført, og der synes jo at være skøn Enighed mellem Tingets Medlemmer derom.